

le III
A
A

R. BIBL NAZ.
Vitt. Emanuele III.

RACCOLTA
VILLAROSA

A
113

NAPOLI

Bona

Ric. Villarosa A. 113

Digitized by Google

Digitized by Google

CONSTITUTIONES IN SYNODIS DIOECESANIS

Ab Eminentissimo, & Reuerendissimo Domino

DOMINO ASCANIO

S. R. E. CARDINALI PHILAMARINO

Archiepiscopo Neapolitano
ecelebratis

EDITÆ, ET PUBLICATÆ.

ROMÆ, Ex Typographia Reuerendæ Cameræ
Apostolicaæ, M. DC.L.

François

In Synodo Dioecesana habita Neapol: die Decimona mensis Augusti Anno 1642.

Primum Decretum.

A Pocæ directæ Bancis continentes quantitatem ducatorum viginti, vel infra, habeat executionem parata contra personas Ecclesiasticas iuxta Constitutionem Synodalem alias editam, sed pro alijs a pocis predictam quantitatem excedentibus procedatur ordinariè prout de iure, taliter predictam Constitutionem innouantes, & moderates.

Secundum Decretum.

L Aici, qui septimum ætatis annum excedunt habitum Religiosorum cuiuscunque Ordinis non deferant, nec etiam prætextu deuotionis, vel voti sub poena ammissionis illius, alijsque nostro arbitrio.

Tertium Decretum.

P Arochi sub poena suspensionis à diuinis caueant assistere, matrimonij Domi contrahendis absque nostra expressa licentia, seu nuptijs benedicere sponsis sub baldachino existentibus.

Quartum Decretum.

M Oniales spiritualem cognationem contrahere non audeant, nec mandatum procurationis ad tenendum aliquem in Baptismate, vel Sacra confirmatione faciant, alioquin ipso facto excommunicationem incurant, & Parochus huiusmodi mandatum procurationis admittentes ducatorum centum poena mulctetur.

Quintum Decretum.

N Emo præsumat absque nostra expressa licentia defunctorum Cadavera quatrige vehere ad Ecclesias sub poena excommunicationis, eaque de facto delata Ecclesiæ Præfecti, etiam exempti non suscipiant, nec sepelliant nobis inconsultis sub poena interdicti Ecclesiæ: Nec funeralia peragantur absque interuentu pro-

prijs Parochi / præterquam eo casu , quo accedit capitulo m
nostræ Metropolitanæ Ecclesiæ) Presbyteri verò , qui ea
peregerint absque illo poenâ ducatorum centum incurràt .

Sextum Decretum.

H Ebdomadarij , vel Confratres Clerici cuiuscunque
Ecclesiæ Nobis subiecte alios in sui locum substitue-
re non valeant nisi ex dispensatione Apostolica sub poena
suspensionis à diuinis , & quamvis alij pro eis de facto affi-
stant tanquam absentes de distributionibus non participet .
Cellararij verò pro adiunctis in funeralibus nō admittant
nisi Clericos in sacris , vel saltem in minoribus notoriè cō-
stitutos sub poena suspensionis à diuinis per mensem , & du-
catorum decem .

Septimum Decretum.

C Ellararij Ecclesiarum , & Collegiorum quorumcunque
per Annum tatum exerceant tale munus , nisi pro mi-
nor tempore perdurare sit consuetum , quo peracto confir-
mari non possint in eodem Officio , nisi nostra speciali licē-
tia præcedente , & tunc omnium consensu in eis confirmā-
dis requiratur ; alioquin confirmatus acceptans poenam
ducatorum Quinquaginta persoluat , & confirmantes du-
catorum centum poena mulcentur .

Octavum Decretum.

L Vdum litterarium publicè exercere , seu nouiter aperi-
re cuique prohibemus , nisi prius fidei professionē
legitimè emiserit , & Quatragesimum ætatis Annum attige-
xit sub poena ducatorum viginti quinque alijsq; nostro ar-
bitrio reseruatis , nisi aliud quoad ætatem nobis videbitur
expedire .

Nonum Decretum.

C Vm excentibus hospicia venalia , qui mulieres apud
se retentas hospitibus prostituunt ; ac Sponsis , qui ante
Matrimonium legitimè contractum ad sponsas accedunt
illas , carnaliter cognoscendi causa , vel eas de facto taliter
cognoscunt , vigore Synodalium constitutionum alias an-
nexa ,

nexa, sit Excommunicatio, & absolutionis Reservatio ; idq;
compertū sit magis conscientiæ laqueū iniçere, quam me-
delam afferre: idcirco censuram à talib us casibus adimétes
præfatos paterno affectu monemus, vt à prædictis omnino
caueant, ne iram Dei in se prouocent . Veruntamen, qui in
prædictis (quod Deus auertat) inciderit prævia integrali cō-
fessione à quacumque Confessario per nos approbato, vel
approbando absoluī posse statuimus taliter prædictam cō-
stitutionem immutantes.

Decimum Decretum.

C Oncubinarij, qui ex alia constitutione Synodali absol-
parati extiterint, ne dum quoad thorum , sed etiam quoad
habitationem, & locum, eorum animarum cœleri, saluti cō-
sulentes, si sic separati permanerint per duos mēses absol-
ui posse declaramus; cādem cōstitutionēm quoad reliqua
in suo robore relinquentes.

Vndeclimum Decretum.

I Vs nuncupatum Pastor bonus Archiepiscopo Neapolitanō Singulis Annis in Dominica prima Maij debitum, cum Synodatici, seu Cathedratici naturam habeat, eiusque
loco substitutū videatur iuxta antiquam, & immemorabi-
lem consuetudinem à Parochis Ciuitatis, & Dicecessis; nec-
non à Sacerdotibus, quibus onus celebrationis Missarum
incumbit, & per se ipsos dictum onus persoluunt, aliisque
Sacerdotibus, qui cum Ecclesiæ, vel Cappellæ alicuius ser-
uitio adscripti sunt in officio Cappellani Ordinarij, vel ex-
traordinarij Missas cum stipendio celebrant; iuxta dictam
antiquam consuetudinem Dominica prima Maij prædicta,
quæ olim Sinodus Sancti Ianuarij nuncupabatur à prædic-
tis omnibus sub pena dupli, & in subsidium suspēsionis ab
officio persolui mandamus: exceptis ijs, qui à Sede Aposto-
lica, vel à nostris Prædecessoribus à dicto onere hactenus
exempti reperiuntur. Dictum autem Ius in futurum locari,
vel conduci, vel tempore concessæ licentiae celebrandi à
quoquam

quoquam exigi posse districte prohibemus. Salua prouisio-
ne facienda quoad eos, qui Ecclesias Beneficiale in titulu
obtinent, qui de Iure dictum Cathedraticum, seu Synoda-
ticum soluere tenentur.

Et statim rogauit Synodum dicens. Placent ne vobis ad-
mod. RR. DD. Canonici, & Capitulum, Abbates, Rectores,
Parochi, & tota Synodus dicta Decreta. Respoderunt. Placēt.

Deinde p̄dictus Dominus Promotor accessit ad Eminentissimum Dominum, & instituit pro Deputatione testium
Synodalium dicens. Eminentissime, ac Reuerendissime Pa-
ter, & Domine. Vetus est consuetudo Sacrosanctis Canonū
Decretis introducta, vt in Synodis Dioecesanis viri aliquot
vita, & moribūs graues, ac probati diligentur, qui testes syno-
daleſ nuncēpantur. Propterea ego Marcellus Angrilanus
Canonicus Promotor p̄sētis Synodi humiliter insto
apud Amplitudinem Vestram Eminentissimam pro ipsorū
Deputatione. Et Prefatus Eminentissimus dixit iam depu-
tauiimus, ad quem statim accessit p̄dictus Dominus Se-
cretarius, & ex eius manibus accēpit quādam schēdulam
sigillatam, & clausam, & subbitō ascendit pulpitum p̄di-
ctum, & pronuntiauit, vt infra. v3. Ascanius Miseratio-
ne Diuina Tituli S. Mariæ in Ara Cœli S. R. E. Presbyter
Cardinalis Philamarinus Archiepiscopus Neapolitanus
in hac Synodo Pr̄sidēs Quoniam Sacri Canones mandāt,
vt in Synodis aliqui viri spectatē vitæ deligātur, qui nuncē-
pantur testes Synodaleſ, quorum munus est an aliquid in-
Ciuite, & Dioecesi corrigendum, & emendandum sit in-
vestigate, & cognitum ad Nos, nostrum quē Generalem Vi-
cariū referre, vt opportune prouideri possit. Propterea huic
officio proponimus eos, quos in hac schedula adnotauimus
quorum nomina, vt maiori diligentia, & libertate huic mu-
nieri vacare possint minime diuulgendi esse. censuimus. In
dicta autē schedula fuerūt reperti Adnotati infrascripti v3.
Mox p̄dictus Dominus Promotor accessit ad prefatum
Eminentissimum Dominum, & instituit pro vocatione Cleri
dicens

dicens . Eminentissime, ac Reuerendissime Pater, & Domi-
ne Sanctum est in Concilijs Generalibus, & præcipue in
Cœilio Tridentino, ut omnes Ecclesiæ viri, qui de lufe, vel
consuetudine Synodo Dioecesanæ, quæ quotannis celebra-
bitur, etiam si exempti sint interessé debeant; & si negligen-
tes fuerint pœnas à Sacris Canonibus præscriptas, incurràt:
Cūque multi non adsint, nec iuxti impedimenti exculatio-
nem , aut nuntium miserint . Propterea ego Marcellus An-
grisanus Canonicus Synodi Promotor insto eos vocari , &
absentes Notari, ac cōtra ipsos procedi ad penas iuxta for-
mam dictorum Canonum Et Præfatus Eminentissimus Do-
minus dixit . Ita fieri Decernimus, & mandamus . Et statim
prædictus Dominus Secretarius ex pulpito alta voce dixit.
Mox vocabuntur, qui huic Synodo interesse debet, Nomi-
nati capite aperto stantes respondeant . Adsum, & ante Emi-
nentissimum Dominum Cardinalem Archiepiscopum acce-
dant, reuerentiam exhibeant, & recedant in partem, ab Ec-
clesia tamen non discedant quoisque Synodus absoluta
non fuerit, &c. Tunc ego infra scriptus Notarius Synodi ex-
lista, quam habebam in manibus (infra describenda) voca-
ri feci per Cursorem Clericum Ioannem Baptistam Arena
omnes Abbates, Rectores, Parochos, Sacristas, Presbyte-
ros, Diaconos, Subdiaconos, & Clericos, ac beneficiatos Ec-
clesiarum, & Cappellarum huius Ciuitatis, & Diocesis, &
præsentes responderunt . Adsum : reuerentiam præstiterunt
Eminentissimo Domino Cardinali Archiepiscopo prædicto,
& secesserunt versus altare maius, & iterum reuersi sunt ad
locum suum &c. & Absentes notavi . & per Reuerendum Fi-
scum fuerunt accusatæ cōtumacia . &c Finita verò vocatio-
ne dicti Cleri Præfatus Eminentissimus Dominus man-
dauit dicto Domino Secretario, vt ex suggestu legeret no-
mine suo Monitionem positā in Pontificali, quę incipit . Fra-
tres &c. quam ascendens Pulpitum prædictum alta voce le-
git, qua finita, dictus Dominus Promotor accessit ad Emi-
nentissimum Dominum, & dixit Eminentissime, ac Reuer-
dissi-

diffime Pater, & Domine. Cum videam omnia, quæ ad Synodi celebrationem ex prescripto Sacrorum Canonum, & præcipue Sacri Concilij Tridentini requiruntur, in praesenti Synodo esse confecta, ego Marcellus Angrisanus huius Synodi Promotor insto si Eminetie Suæ ita placuerit, ut eadem Synodus terminetur, & Clerus omnis ad suas Ecclesiæ dimittatur. Et Praefatus Eminentissimus dixit: Finis in praesenti Synodo imponatur. Et statim predictus Dominus Secretarius ex pulpito dixit. Ad laudem Omnipotëtis Dei Beatissimæq; semper Virginis Mariæ, Sacerdotum Ianuarij, Agnelli, & aliorum Patronorum nostrorum honorem, Decernimus Synodum completam, & propterea cuique eundum esse ad proprias Ecclesiæ. Curate cū redieritis, ut Populus omnis vos ab hac Synodo nō modicrem fructum reportasse intelligat &c. mox dictus Dominus Promotor erigens se, dixit alta voce. Ego Marcellus Angrisanus V. I. D. Canonicus Neapolitanus huius Synodi Promotor insto, & rogo Notarium, & Aquarium presentis Synodi; vt de singulis in hac Synodo gestis, & peractis, Vnū, vel plura conficiat Instrumētū, vel instrumenta. Et ego infra scriptus Notarius respondi conficiam libenter, &c. Tandem Praefatus Eminentissimus Dominus benedixit Synodo more solito dicēs; si nomen Domini benedictum &c. & fuit dimissa Synodus dicente Domino Canonicō Andrea Lecterio primo Diacono, alta voce. Procedite in pace. &c. & omnes abierūt. &c.

Vila Gregorius Peccerillus Aud.

**In Sýnodo Diœcesana habita Neapol.die Octa-
ua mensis Maij Anno 1644.**

De Sacramento Matrimonij.

Primum Decretum.

Non defunt, qui matrimonia de facto clandestina sine legitimis denuntiationibus, non seruata forma Sac. Conc. Trid. contrahunt, & quod peius est; etiam Parochis violenter adductis quibus, & si alias Constitutionibus Synodalibus nostrorum prædecessorum fuerit iam prouisus; nihilominus quia hæc in dies accidere videmus; Volentes Nos quatum possimus talibus abusibus prouidere, illisq; obuiare, inhibemus sub poena excommunicationis latæ sententiæ quoad contrahentes talia matrimonia de facto absq; legitimis denuntiationibus; Parochis verò, vel alijs Sacerdotibus de licentia Parochorum talibus matrimonijs assistentibus præscribimus penam ducatorum centum præter alias penas nostro arbitrio reseruatas.

Secundum Decretum.

Non videtur conforme Dispositioni Sacr. Conc. Trid. qua cauetur Matrimonia debere contrahi in faciem Ecclesiæ, vt contrahantur Domi, quemadmodum in nostra Ciuitate, & Diœcesi inoleuit frequens abusus, ab omnibus personis, nulla habbita exceptione personarum domi contrahi; ideo ad tollendos præfatos abusus prohibemus Parochis, vel alijs Sacerdotibus à quibus debet assisti matrimonijs contrahendis sub poena ducatorum centum, alijsque nostro arbitrio reseruatis ne vlo modo assistant matrimonijs Domi contrahendis absq; nostra licentia inscriptis obtenta.

Tertium Decretum.

Cum ex dispositione Sacri Conc. Trid. Nuptiæ debeat benedici, & ab aliquibus prætendatur sub prætestu
b con-

consuetudinis etiam si alter ex coniugibus alias in primo Matrimonio contracto receperit benedictionem, cum alio coniuge recipere de nouo posse imò, & nonnulli benedictionem in secùdo matrimonio, etiam sub baldachino, se u pallio recipiunt: Nos ad tollendos præfatos abusus etiam ex prætensa consuetudine mandamus Parochis, vel alijs Saeerdotibus sub pœna suspensionis à diuinis ipso facto incurrenda, ne villo modo audeant similes benedictiones dare quando alter ex coniugibus in alio matrimonio contracto receperit benedictionem, nunquam verò sub pallio, seu baldachino sub pœna suspensionis à diuinis.

Quartum Decretum.

MUltoties dubitari contingit, in qua Parochia fieri debent denuntiationes matrimoniorum contrahendorum tam viri, quam mulieris, cumque in nostra Cittate numerosa animarum facile eueniat, quod cum quampluries matrimonia absq; denuntiationibus; & cum impedimentis dirimentibus malè contrahantur ex mutatione, & variatione habitationum, propterea que non possit haberri cognitio personarum diuersarum. Ut præfatis abusibus occurramus; mandamus Parochis sub pœna ducatorum quinquaginta, alijsq; pénis nostro arbitrio, vt non nisi clapsis quatuor mensibus à die habitationis in propria Parochia non faciant Publicationes, sed hæ fieri debeant in Parochia, à qua discesserint, vnicarum verò tantum fiat in Parochia in qua degunt coniuges.

De Sacramento Pénitentie.

Primum Decretum.

SAcramentum Pénitentiæ à quibusdam sub prætestu infirmitatis, vel alterius indispositionis in domibus adhiberi solet præsertim mulieribus; Quoniam autem cū ingenti nostrorum peccatorum dolore fieri debet, adhoc vt decenter sicuti par est, fiat; mandamus, vt in Ecclesijs tācū administretur, præterquam in casib; necessitatibus sub pena

pena quoad Sacerdotes seculares, & Regulares inhabilitatis ipso facto ad alias audiendas confessiones in futurum, quò verò ad proprios Parochos suspensionis à diuinis ipso facto incurrenda, neue vllus posthac audeat audire cōfessiones tam virorum, quam mulierum in domo absque nostra licentia in scriptis obtenta ; excptis sacerdotibus, qui tenentur celebrare, vel alia Sacra menta ministrare, & ex causa integræ confessionis illorum tantum possit audiri cōfessio, quando aliàs in Ecclesia commodè fieri nequeat.

Secundum Decretum.

ET si aliàs à nobis quamplures facultates impertitæ fuerint tam Sacerdotibus secularibus, quam Regularibus absoluendi à censuris, & casibus Nobis referuatis ad certum tempus nondum clausum, vel ad nostrum beneplacitum, quibus videntur idētidem fuisse abusos; ideo illas omnes reuocamus, itaut in futurum nullus ex præfatis Sacerdotibus tam secularibus, quam Regularibus illa possit vti Non tamen intendimus per hanc nostrā reuocationem comprehendī Poenitentiarios in nostra Metropolitena ad nostrum beneplacitum deputatos, nec Parochos, quibus fuit concessa facultas ad certos easus, nec alios Confessarios in illis tribus casibus prout in pagella.

Tertium Decretum.

CVM aliàs Decretis Synodalibus nostrorum Prædecessorum fuerit declaratum, Coneubiniorum casum esse referuatum ; Declaramus, præfatam reseruationem debere intra bimestre, & non nisi facta separatione quoad thorum, & cohabitationem, vel matrimonio contracto inter eosdem concubinarios, quo casu posse absolui à quibuscumque Confessarijs, ac etiam elapo bimestri à die separationis quoad thorum, & cohabitationem; nisi tamē fuerint declarati excommunicati in foro exteriori, & tantum nisi habita licentia à nostro Vicario Generali.

De Vita, & Honestate Clericorum.

Decretum Primum.

Experientia docet, quod hisce temporibus homines potius poenis grauioribus à delictis committendis arcentur, quam monitionibus, & alioquin illis obstari nequeat. Vnde, & si constitutione Sznodali nostrorum Prædecessorum fuerit decretum Sacerdotibus, qui duas, vel plures missas eadem die celebrauerint, præterquam in casibus à Iure permisis, penam carcerum incurrere. Nos volentes delicta ita grauia maioribus penis coercerè. Decreuiimus præfatos Sacerdotes incurrere penam triremium ad septennium. ita ampliando constitutiones nostrorum Prædecessorum.

Decretum Secundum.

CVM ex delatione armorum, præsertim prohibitorum, quamplura delicta in nostra Civitate, & Dioecesi ori ri prospexit; Nos volentes præfatis delictis quantum possumus obuiare, prohibemus Sacerdotibus, alijsque Clericis, & personis Ecclesiasticis sub pena triremium ad septennium delationem archibusiorum parvorum Ignobilibus, Nobilibus autem relegationis per idem tempus: quò verò ad retentionem talium armorum sub pena ducatorum centum quinquaginta in proprijs domibus, & ita reformandas Constitutiones nostrorum Prædecessorum, seu ampliandas respectiuè statuimus.

Tertium Decretum.

Quoniam Decreto sacrorum Rituum prohibetur Sacerdotibus celebrare cum annulis aureis in digitis, ad hoc, ut præfatum Decretum executioni demandetur prohibemus sub pena ducatorum scx pro qualibet vice contrauenientibus prædicto decreto, ac etiam Sacrificiis permittentibus Sacerdotes celebrare cum annulis aureis in digitis; exceptis tamen habentibus usum Mitræ, & Baculi, vel alias ex priuilegio Apostolico.

Quar-

Quartum Decretum.

Dicitur vestes benedictas, & Sacras non ad alium usum destinari, nisi pro Missæ sacrificio, præsertim albam stolam, manipulum, quibus Sacerdotes utuntur ad Missæ sacrificium; ideo prohibemus Sacerdotibus, alijsque personis Ecclesiasticis, ne illas accomodent personis sacerdotalibus sub pena ducatorum centum, alijsque nostro arbitrio reseruatis, ad usum prophanum pro representationibus, vel choreis; utentes vero cuiusvis conditionis existant ad præfatum usum, sententiam excommunicationis ipso facto incurtere decernimus.

Quintum Decretum.

Indecēs valde est, si Sacerdotes, vel in sacris constituti, quidiuno muneri sunt consecrati, personis sacerdotalibus obsequium præstent in functionibus Ecclesiasticis, ideo cum ad nostram notitiam peruerterit, quod aliqui ipsorum suæ dignitatis oblieti, induit tunica, dalmatica, vel pluuiali in Vesperis, vel Missis solemnibus incensent, seu thurificant Magistros, vel Gubernatores locorum, seu Ecclesiarum Sacerulares; prohibemus igitur sub pena suspensionis a diuinis ipso facto incurrenda, ne in futurum id præstetur, sed talis thurificatio fiat ab Accolitis, seu Clericis.

De sepulturis.

Primum Decretum.

Licet alias in libello funeralium decreuerimus funeraria intelligi debere duplia, & ita solvi, quando non solum Regulares vocantur ad ea, sed etiam Clerus quamplurium Ecclesiarum Collegiatarum, & non certiorati de antiqua, vel immemorabili consuetudine, qua Regulares tantum vocabantur ad funeralia duplia censabantur, & ita soluebantur. Volentes nos omnem suspicionem auaritiae a personis Ecclesiasticis tollere, & conformare nos antiquæ consuetudini, mandamus seruari peruetustum usum quo

quo præscribitur funeralia duplia vocari, & solvi, quando ad illa vocantur Regulares tantum.

Secundum Decretum.

Sæpè contingit, altercationes incidere circa iura Parochialia pro funeralibus soluenda; quando cadauera nō in proprijs Parochijs obeunt; Ideo ad tollendas omnes disceptationes, decernimus quoties non apparet fuisse trāslatum domicilium in totum cum propria domo, & familia habitationis, & quando ex improviso aliquis obiit in aliena Parochia, nullis ibi receptis Sacrementis, Iura Parochialiadeberi proprię Parochię habitationis, vbi si fuit facta electio sepulturæ, cū electione non facta spectent eadē iuta ex antiqua, & immemorabili consuetudine ad nostrum Capitulum, & Canonicos, aliquibus verò Sacrementis in in aliena Parochia receptis, seruandam esse consuetudinē circa iura Parochialis soluenda.

Tertium Decretum.

NOnnulli ad fraudanda iura Parochialia, quando cadauera sunt tradenda Ecclesiasticæ sepulturæ solent illa asportare in curribus quadrigis, vel sedibus absque interuentu proprij Parochi, & sine Cruce; Prohibemus gitur sub poena excommunicationis latæ sententiæ quod ad deferentes præfata cadauera modis, expressis quod ad Ecclesiarum verò Superiores illa admittentes, quod ad personas Ecclesiasticas pœnam ducatorum centum, aliaisque nostro arbitrio, &c. seculares verò eandem sententiam excommunicationis incurant.

De immunitate Ecclesia.

Primum Decretum.

QVoniam in Ecclesijs Acclamitiones, Tumultus, præsertim tempore expositionis Sanctissimi Sacramenti, prohibentur tantò magis mutilationes membrorum, & homicidia, quæ in dies tempore nostri Præsulatus occurrerunt; ideo, vt præfatis delictis obuietur, ultra pœnas motu

motu proprio fel. record. Pij V. contentas, contra aliquas ex præfatis delictis committentes in Ecclesijs. Decernimus sententiam excommunicationis latæ sententia No-
bis reseruatam incurrere.

Secundum Decretum.

Personæ Ecclesiasticae omni iure sunt exemptæ à Iurisdictione sæculari, & si igitur contra Iudices trahentes personas Ecclesiasticas ad forum sæculare per excommunicationem in Bulla Cœnæ legi solitam sit satis prouisum; tamen quodam partes, siue personas trahentes ad præfatos Iudices personas Ecclesiasticas eisdem notas non videtur planè sanctum; ideo volentes Immunitati Ecclesiasticae sufficienter prouidere, mandamus, ut sub poena excommunicationis latæ sententia nemo, siue laicus, siue persona Ecclesiastica, personas Ecclesiasticas ad Iudicium sæculare, præterquam in casibus à Iure permisis trahat; & ita innouamus Constitutiones Synodales nostrorum prædecessorum.

Tertium Decretum.

Dicitur, Ecclesias Dei esse domos orationis, & ab ipsis ritis, ac vaniloquia penitus arceri, & multò magis cantus in honestos, & repræsentationes; ideo prohibemus in Ecclesijs fieri quocumque modo repræsentationes, sub poena interdicti Ecclesiæ.

Quartum Decretum.

Opera insuper spiritualia, etiam in locis adiacentibus prohibemus sub poena excommunicationis quod ad sæculares recitantes, aut Scenarium tenentes, Superiores dictorum locorum permittentes, quod verò ad personas Ecclesiasticas, carcerum per sex menses, & alijs nostro arbitrio referuatis: extra verò dicta loca, nisi reuideantur à personis deputandis à Nobis, & nonnisi cum licentia inscriptis à Nobis, vel à nostro Vicario Generali, reciteantur sub eisdem poenis.

De Præcepto Ecclesiæ.

CVM ex præcepto Ecclesiæ teneantur fideles semel in Anno, in Paschate communicare, & inoleuerit abusus, vt in Oratorijs priuatis, aut in Ecclesijs Regularium communicare nonnulli audeant, quibus nulla imminet cura animarum, prætendentes ita præcepto Ecclesiæ satisfacere. Volentes tales abusus tollere; Declaramus nostra præsenti Cōstitutione Synodali nullo modo satisfieri præcepto Ecclesiæ, nisi communicando in Ecclesia propria Parochiali à proprio Parocho, vel de eius licentia in eadē Ecclesia Parochiali ab alio Sacerdote deputato per propriū Parochum, vel in nostra Ecclesia Metropolitanā; Prohibemus etiam Parochis, ne'licentiam contra hanc Constitutionem concedant sub poena suspensionis à Diuinis ipso facto incurrenda, præterquam in casu necessitatis. Declarantes, Sacerdotes celebrantes non comprehendendi sub hac prohibitione.

De Iudicij.

CVM aliàs in nostra Synodo Dicecesana decreuimus, Apocis Bancorum dari viam executiuam, quatenns tamen summa ducatorum viginti non excederet. Quoniā verò experientia comprobauimus emergere identidem, hinc quamplures lites, & partes expensis grauari pro exactione eorum crediti; illam ampliando dicimus, etiam cōpetere viam executiuam, quando non excedit summam ducatorum quinquaginta: quando verò excedit summam ducatorum quinquaginta debere agi via ordinaria.

De Monialibus.

Primum Decretum.

QVONIAM in nostra Visitatione generali Monialium reperimus quamplures Abbatissas nullam reddidisse rationem, vel computum earum administrationis, ex quo bona Monasteriorum facile dilapidari comperimus: Ideò

Ideò quantum possumus talibus ineonuenientibus occurtere intendentis, ut poenitentia arceantur à mala administratio, mandamus sub pena priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, & inhabilitatis in perpetuum ad similia officia, ut Abbatissæ, seu Priorissæ intra sex menses post dimissum officium teneantur reddere rationes, vel computum earum administrationis. Illis vero redditis, si appareant debitrices, sint inhabiles ad eadem officia, nisi reintegrato Monasterio pro debito completo.

Secundum Decretum.

Non debet amplius Abbatissa, seu Priorissa finita administratione se ingerere in exactione bonorum eiusdem Monasterij, prout omnia iura clamant, cumque inoleuerit abusus sub praetextu crediti præteritæ suæ administrationis, Abbatissam, quæ iam absoluuit tempus sui regimiius se ingerere in exactione bonorum Monasterij; id est prohibemus omnibus Abbatissis, seu Priorissis sub pena priuationis vocis actiuæ, & passiuæ, ne absoluto officio amplius se ingerant in exactione crediti Monasterij, & similiter, nec Abbatissa pro tempore permittat easdem exactiones fieri sub eisdem poenis.

Tertium Decretum.

Quampluribus Decretis Sacrae Congregationis Episcoporum, & Regularium fuit decretum mulieres non debere admitti nullius Religionis vulgo. Bizochas nuncupatas nisi habeant quamplurima requisita: prout in dictis decretis, easq; etiam admissas, nullo modo permitti ad pottandum lubeannum, quod vulgo vocant, seu velamen, quod tantum Monialibus professis conceditur: & nihilominus per Ciuitatem videntur illud asportare; Nos volentes talibus abusibus obuiare, prohibemus sub pena excommunicationis latè sententiae nobis reseruatae ne deinceps deferant præfatum subcannum, seu velamen ad instar Monialium degentium in Monasterijs.

De Oratorijs priuatis.

Alias Sacra Congregatio Rituum declarauit non licet celebrari in Oratorijs pruatis in quibusdam festis sollemnioribus v3. Festo Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, & Annuntiationis B. Mariæ Virg. Pacschæ Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. V. Sanctiss. Petri, & Pauli, & Omnia Sanctorum; Quoniam vero sunt quamplura Oratoria in Ciuicitate, & Diœcesi, mandamus etiam in Feste Circuncisionis, & Ascensionis Domini, Corporis Christi, S. Ioseph, & S. Ioannis Baptiste sub pœna reuocationis licentiae habite, in dictis festis in Oratorijs priuatis celebrari nequaquam posse.

De veneratione Sanctorum.

Cum nouissima Constitutione Urbani Octauii innouetur, ne quis teneat, aut publicè exponat Sacras imagines alijs vestibus, & forma indutas, quam Catholica Ecclesia antiquitus consueuit neque eas vestiant habitu peculiari alicuius Religionis regularis; præterea ne profanæ picturæ; aut sculpturæ in Ecclesijs, earumque frontispicijs, vel atrijs exponantur; Nos vt predicta decreta executioni demandentur, mandamus, etiam tanquam Sedis Apostolicæ delegati, & præcipimus omnibus, & singulis personis cuiusq; gradus, & conditionis existant, tam secularibus, quam Regularibus, utriusque sexus quomoboliber excepitis etiam Sedi Apostolicæ immediatè subiectis, Decreta iam dicta, & motus proprios Urbani Octauii in uiuolabilitet obseruari sub pœna excommunicationis, alijsque nostro arbitrio reseruatis.

De Libris imprimendis.

Primum Decretum.

Et si Constitutionibus nostrorum prædecessorum alias erat cautum non debere libros imprimi, nisi prius reuideantur à Nobis, vel à nostro Vicario generali deputatis; cum ex illorum impressione absque reuisione quamplura

plura damna Ecclesiaz inferri consuerint; Ideo volentes talibus damnis, quoad fieri potest obfistere mandamus sub pena excommunicationis latæ sententiaz, ne nullus audeat imprimere libros, nisi prius reuideantur de nostro, vel Vicarij Generalis ordine, & registretur prius à nostro Theologo.

Secundum Decretum.

Experientia probauimus quamplures libros esse introductos in nostra Ciuitate, qui non solum continent errores contra bonos mores, sed etiam contra fidem Catholicam, & esse prohibitos in prima, vel secunda classe &c. & volentes Nos quantum possumus præfatis delictis obuiare, & remedia necessaria, atque opportuna exhibere; mandamus sub pena excommunicationis latæ sententiaz Nobis reseruataz, ne nullus audeat cùiuscunq; conditionis existat consignare libros introductos in Ciuitate, seu illos extrahere extra Ciuitatem nisi prius reuideantur à nostro Theologo, vel à deputatis: & sub eadem pena excommunicationis non liceat Bibliopolis emere bibliotechas, nisi prius consignata, & reuisa lista à nostro Theologo, vel à Nobis, vel à nostro Vicario Generali deputatis, seu deputatis.

Tertium Decretum.

Cum in nostra Ciuitate omnes Presbyteri tam de Regno, quam etiam extra Regnum, vt plurimum iniqui siti ac etiam condemnati ab eorum ordinarijs de facto in nostra Ciuitate celebrare præsumant, etiam quod peius est, irrèiti censuris; Volentes talibus abusibus prouidere; Mandamus omnibus Sacrificis, & alijs Præpositis Ecclesiarum sub pena ducatorum sex, vt ne quemquam presbyterum admittant ad celebrandum, nisi habeant à Nobis, vel à nostro Vicario generali licentiam in scriptis obtentam cum literis dimissorialibus proprij Ordinarij, illisque in actis nostræ Curiæ recognitis: Presbiteros exterros celebrantes ultra poenam suspensionis à diuinis poenam caretis formalis per sex menses, & duplicationis solutionis Pastor bo-

nus,&c.aliaſque noſtro arbitrio incurrere decernimus.In-
nouantes in hoc Constitutiones Synodales noſtrorum pre-
deceſſorum &c.

Et ſtatiū rogauit Synodum dicens. Placent ne vobis ad-
mod.RR.Domini Canonici, & Capitulum , Abbates, Rec-
tores, Parochi,& tota Synodus dicta Decreta,& reſponde-
runt.Plaſcent.

In Synodo Diocafana habita Neapol.die 4.
mensis Maij Anno 1646.

De Immunitate Eccleſiaſ.

Primum Decretum.

CV M alias ex noſtris Constitutionibus Sinodalibus
fuerit prouifum contra eos, qui immemores pro-
prieſ salutis non verentur locis ſacris reuerentiam
denegare,imo,& homicidia,& multulationes membrorum
in Eccleſijs, & Coemeterijs delicta audent tam grauia per-
petrare,excommunicationem ipſo facto incurrere decer-
nimus,non tantum predictos delinquentes, ut iam dictum
eſt;ſed etiam in eandem incidere eos, qui preſata delicta
committunt in locis adiacentibus Eccleſiæ,& immunibus.

De Cultu Eccleſiaſtico.

Secundum Decretum.

QVanta ſit exhibenda reuerentia Sanctissimo Sacra-
mento Eucharistiæ omnibus planè fidelibus notum
eſt,non tamen ob id defunt,qui cum noſtra licentia ex cau-
ſa legitima Nobis approbata illud exponunt; facere au-
tem hoc audent ante ſolis ortum,& poſt eius occasum re-
ponunt: Qua propter ad noſtras aures peruenit in hiſce
temporibus quamplura grauia committi facinora , maxi-
mo populi ſcandalio Ideo Noſ ad hos exceſtus quo par eſt
corrigendos,Sacerdotes,qui preſunt Eccleſijs ducatorum
centum

centum; alijsque nostrō arbitrio pœnis reseruatis subijcimur, Regulares, & Administratores lecularium Ecclesiæ, sicut, & Ecclesiæ Regularium Interdicto subijcimus, non secus, ac ijs, qui exponunt ante solis ortum Sanctissimum Sacramentum, & non subducunt ante solis occasum eandem pœnam infligimus.

Tertium Decretum.

ET si alias à nostris Prædecessoribus fuerit prohibitum in diuinis officijs, & Missarum celebrationibus, alijsque sacris actionibus in Ecclesijs faciendis immiscendos non esse canens in honestos, & impuros sonos, nec non elo-gia, odas, seu cuiusluis generis carmina quæ intumuis pia in Missali Romano, Breuiario, & Rituali, ac Pontificali non contenta, præcipue contra Decreta Sacri Concilij Tridentini, quodq[ue] peius est etiam Orationis quadraginta horarum tempore, expositionumque Sanctissimi Sacramenti saepe numero ludi craista decatantur, illas igitur sanctiones renouantes, quatenus opus sit quoad Cantores, & musicos pœnam excommunicationis ipso facto incurri volumus; quoad Ecclesiæ pœnam Interdictæ Ecclesiæ.

Quartum Decretum.

NON desunt Sacerdotes, qui immemores constitutio-num à nostris Prædecessoribus editarum post repositionem Sanctissimi Sacramenti in feria quinta Coenæ Domini, Claves Sanctissimi tradunt Administratoribus Laicis Ecclesiæ contra Ceremoniale Romanum: Nos illas igitur confirmantes, statuimus, in posterum claves prædictas statim post dictam repositionem Sacerdoti in crastinum celebraturo, vel Sacristæ Ecclesiæ, qui sit in ordine Sacerdotis constituto tradendas, & in Monasterijs Monialium idem seruandum esse, nec Abbatisse, vel Sacristanis dictorum Monasteriorum claves prædictas tradi posse; Secus verò facientes tam Sacerdotes, quam Laicos administratores Ecclesiæ, & Abbatissam, & Sacristanas in tentiam excommunicationis ipso facto incidere, Ecclesiæ verò Eccle-

Ecclesiastico Interdicto subijci mandamus :

De Matrimonio ritè contrabendo.

Quintum, & Sextum Decretum.

Q Vandoque Parochi admittunt sponsos ad matrimonia contrahenda etiam elapsō bimestri post publications , non obstantibus Constitutionibus Synodalibus nostrorum Prædecessorum , quas renouantes adiicimus pœnam ducatorum centum , aliasque nostro arbitrio &c. contra eosdem Parochios, vel alios Sacerdotes, quibus cura animarū incumbit, admittentes Iponsos ad præfata matrimonia contrahenda elapsō bimestri post publicationes, nisi ex causa fuerit dispensatum .

De Sepulturis.

Septimum Decretum.

L Icet alias à nostrorum Prædecessorum Constitutionibus Synodalibus sancitum sit Ecclesiarum pauimenta non debere rumpi ad effectum cädauera sepelliendi exceptis ex sepulturis; Igitur quia decreta tam rationabilia videntur in desuetudinem abijisse , illa renouantes mandamus sub pœna ducatorum centum alijsque &c. personis Ecclesiasticis, ne ullo modo permittant pauimēta intercidii absq; nostra licentia, Administratoribus verò laicis, quo ad eorumdem Ecclesias pœnam Interdicti comminamus.

De Administratōne Sacramensorum.

Octauum Decretum.

AD tollendas altercationes, ac scandala, quæ oriri solent inter Parochos nostræ Dicecessis , & Sacerdotes, in Ecclesijs , vel Oratorijs Confraternitatum quoad tempus celebrationis Missarum ; Præcipimus, vt duabus horis post ortum solis Parochi celebrare debeant, vt Populus ad auscultationem Missæ accedere valeat, nullusque Sacerdos ante celebrate possit, nisi de consensu Parochi; Exceptis temporibus Mæsis, & Vindemiæ sub pœna centum librarum ceræ, alijsque &c.

Nonum

Nonum Decretum.

SAcramenta non solum à Parochis, sed etiam ab alijs Sacerdotibus administranda esse gratis, plane omnia iura clamant, quamuis non desunt Sacerdotes, qui propriæ salutis immemores pecuniam propter illorum administrationem extorquent, idque, & si a nostris Prædecessoribus, quam plurimis constitutionibus synodalibus prohibitum fuerit, adhuc tamen videmus Parochos, eorumque substitutos, seu coadiutores in publicandis Matrimonijis non vereri aliquam pecuniati exigeret; ideo mandamus sub poena ducatorum centum alijisque nostro arbitrio reseruatis, ne pro publicationibus matrimoniorum, nec directe, nec indirecte pecuniam aliquam exigeret præsumant: quò vero ad attestationes publicationum matrimoniorum in scriptis redigendas, volumus seruati alias Constitutiones ab eisdem Archiepiscopis prædecessoribus emanatas.

De Monialibus.

Decimum Decretum.

CVM alias ex Decretis Congregationis Episcoporum, & Regularium cautum sit, in Monasterijs Monialium assignandum esse locum distinctum pro educandis, nec posse educandas pernoctare in cellis, seu domibus Monialium professorum, vel nouitarum, seu aliarum mulierum degentium de licentia Sedis Apostolicæ in eisdem Monasterijs: Ideo ad obuiandum præfatis excessibus, & pro obseruatione eorumdem decretorum Sacrae Congregationis, ut saltē poenis spiritualibus corripiantur, mandamus ne in posterū sub poena excommunicationis villa Monialis professa, vel Nouitia, aut mulier degens in Monasterio admittat ad pernoctandum, seu dormiendum in earumdem cellis, seu domibus aliquam ex educandis.

Vndecimum Decretum.

CVM ex varijs Constitutionibus Summorum Pontificum prouisum sit, nemini licere cuiusvis conditionis existat iugredi septa Monialium, nisi in casibus necessitatis carum-

carumdem, vel degentium in Monasterijs, & tunc nisi cum licetia in scriptis ab ordinario loci, & in monasterijs exceptis, etiam adhibita licetia carumdem superiorum respectu, & ordinarij loci, non obstante quacumque consuetudine immemorabili alioquin transgressores, qui sine licetia ingredi presumserint ut supra, poenas, & censuras Ecclesiasticas Sedi Apostolicae reseruatas incurtere declaramus.

Duodecimum Decretum.

Experientia docuit moniales pro Sacristanis deputatas in monasterijs maximas expensas erogare, & superfluas, ac neutique necessarias pro cultu diuino. Hinc pro nostro Pastorali officio prohibemus omnibus monialibus Nobis subiectis deputatis pro Sacristanis non posse expendere ad sacristae munus exercendum, nisi pecuniam à Monasterijs assignatam sub poena excommunicationis, vel saltem de cōlēnsu Abbatissæ, seu Priorissæ, etiam pecuniam eisdem debitam pro vitalitio, & multò minus pecuniam de communib[us] redditibus Monasterij, & communictatis.

Tertium Decimum Decretum.

Quoniam à nostris prædecessoribus, etiam in Concilio Prouintiali prohibitum fuit monialibus, comedias aliasque pias, vel sacras exhibitiones representare, nec personatum egere, etiam relaxandi animi causa, nec ullo unquam tempore secularem, nec virilem, nec laicarum mulierum habitum induere; & quia in illis nulla poena apposita videtur, propter, q[uod] non demadantur dicta decreta executioni. Propterea Nos ut præfatis excessibus prouidearur, Confirmantes præfatas sanctiones poenam adjicimus sententiæ excommunicationis ipso facto incurrendæ contra Moniales isthac trasgredientes

De Sacramento Penitentia

Quartum Decimum Decretum.

Ex Decreto Sacri Concilij Tridentini cautum est ordinariis locoru[m] atrociora crimina reseruanda pro absolutione, tantoque magis adiucendam penam excommunicationis.

nicationis ad eadem enormia flagitia coercenda. Cum igitur à nostris Prædecessoribus in Constitutionibus Synodalibus sententia excommunicationis lata sit contra sponsos ante contractum matrimonium sponsas carnaliter cognoscentes, ac etiam eamdem excommunicationem reservatam contrahere statutum sit caupones administrantes mulieres in eorum hospitijs: Nos easdem reuocamus, ac reducimus ad terminos Iuris communis.

Quintum Decimum Decretum.

CVM ex decretis Sacri Concilij Tridentini cautum sit neminem nec Sacerdotem secularem, nec Regularem esse habilem, & idoneum ad audiendas confessiones personarum secularium, nisi prævia approbatione ab Ordinarijs locorum, alioquin confessiones esse nullas, & inutilidas. Nihilominus nonnulli Sacerdotes immemores propriæ salutis audeant audire confessiones absque approbatione: Ideo nostro pastorali officio præfatis excessibus remedia adhibere cupientes, ut saltem pœnis corripiantur, mandamus sub pena carceris per biennium quoad Presbiteros secularites alij sque &c. quod verò ad Regulares etiam ad pœnam censurarum procedemus contra transgressores audiētes confessiones personarū seculariū absque nostra approbatione.

Decimum Sextum Decretum.

DECARANTES insuper omnes gratias à Nobis oretenuit concessas effectum non secutas, esse reuocatas, & quatenus opus sit illas denuo reuocamus, ac etiam statuimus, quod omnes facultates alias à Nobis concessæ vel in futurum concedendæ pro absolutione à censuris, vel à casibus Nobis reseruatis non intelligantur concessæ facultates absoluendi à Censuris incurvis, & incurvendis propter allocutionem cum Monialibus de rebus obscenis, vel cum tactibus impudicis, nec dispensandi super Irregularitatē, vel vota commutandi, neque absoluendi à Censuris in Bulla Cenæ Domini, nec ab infra scriptis Censuris extra Bullam v3. Ingredientes septa monialium ad malum finem,

Duellistæ , percussores græves in personæ Ecclesiasticæ iuxta Cenluras reseruatas Sedi Apostolicæ , Violatores Immunitatis Ecclesiæ , ob extractionem confugientium liberè ad Ecclesiæ , & alia loca immunia , nec absoluendi à Censuris occasione Simoniae realis, vel confidentialis, nec subdelegandi facultatem eisdem concessam absoluendi à Censuris , & Casibus Nobis reseruatis alijs Sacerdotibus, etiam Regularibus, nisi illis tantum, qui à deputato Pœnitentiariorum nostræ Ecclesiæ fuerint vocati in eorumdem adiutoriorum certis diebus in nostra Ecclesia Cathedrali tantum, & non alias.

De Hebdomada Sanctæ Abusus.

Decimum Septimum Decretum.

Quoniam ex alijs Constitutionibus Synodalibus nostrorum prædecessorum erat iam prouisum circa abusum Hebdomadæ Sanctæ , & iam non videntur obseruari constitutiones prædictæ, & ideo de nouo mandamus, ne quis habitum pœnitentiaz induat ab Ecclesiastica disciplina alienum sub pena excommunicationis ipso facto incurrienda: Præcipimus etiam talarem tantum adhiberi vestem de lino, & communi nullo prorsus ornamento addito, ad edificationem populorum , ut par est composito, & per eos dies valdè congruo.

Desimum Octavum Decretum.

Licet alias à nostris Prædecessoribus etiam ex constitutione Sinodali fuerit prohibitum sub pena Interdicti Ecclesiæ, seu Oratorij ipso facto incurrienda choreas, seu ludos puerorum in processionibus Angelorum , seu Sanctorum veste inditorum , ne sacra misceantur profanis, quod apud Nos inuisitatum est, & nouum, illi vero censemantur tantum obligati , ad processiones, qui in edito, quod ante illas edi solet nominabuntur, ideo Nos illas renouamus.easque inuiolabiliter seruari mandamus.

A. Cardinalis Philamarinus Archiep. Neap;

**In Synodo Diœcesana habita Neapol. die septi-
ma Mensis Maij Anno 1649:**

Primum Decretum.

Licet à Nobis aliquoties concedatur facultas Episcopis exercendi Pontificalia ad effectum conferendi Ordines in nostra Ciuitate vel Diœcesi, & seruata forma Pontificalis Romani, non nisi in Ecclesijs publicis conferri debent: Nihilominus quia Ordinandi solent recipere prefatos ordines in Ecclesijs Monialium, & in Oratorijs priuatis domorum: Ideo ad tollendos prefatos abusus, Mandamus in posterum, ut facultates à Nobis concedendæ exercendi Pontificalia ad effectum prædictum, intelligantur, dummodo Ordines Sacri nullo modo recipientur in Ecclesijs Monialium, & in Oratorijs priuatis: Alioquin contrauenientes sint suspensi ipso facto ab executione Ordinum sic susceptorum. sub hac autem prohibitione nolumus comprehendendi initiandos Prima Tonsura, & quatuor minoribus Ordinibus.

Secundum Decretum.

QVONIAM seruata forma Ritualis Romani, nullus Sacerdos, cuiuscumque gradus, & conditionis existat, potest celebrare Missam, vel alia diuina cum sedibus, & apparatus sollemni, & tamen irrepit abusus ab aliquibus ita celebrandi: Nosque ædiēto particulari id expressè prohibuimus: Nunc denuò, ad tollendas difficultates, mandamus, ut nullus sacerdos, etiam si sint Canonici nostræ Ecclesiæ Cathedralis, possit habere in Ecclesia sedes cum apparatus ad effectum celebrandi sollemniter, vel alia officia diuina peragenda, sub pena ducatorum Centum pro qualibet vice, alijsque penit nostro arbitrio reseruatis; exceptis ijs, qui habent usum Pontificalium, ex priuilegio Apostolico.

Tertium Decretum.

CVM ex decreto Sacri Concilij Tridentini, sessione viii, gesimateria capitulo Decimoquinto de Reformatione, cautum sit, sacerdotes tam seculares, quam Regulares non obtinentes Ecclesias Parochiales, absque Ordinarij approbatione, & facultate, non posse confessiones secularium audire non obstantibus quibuscumq[ue] priuilegijs, & consuetidinibus, etiam immemorabilibus: Huic decreto Sacri Concilij Tridentini inherendo, ac etiam Declaracioni Congregationis Eminentissimorum DD. Cardinalium Sacri Concilij interpretum: mandamus sub poena carceris formalis arbitrio nostro, ac etiā excommunicationis, quo ad Regulares, ex decreto Sacrae Congregationis super negotijs Episcoporum, & Regularium. vt nullus Sacerdos tam Secularis, quam Regularis audeat, absque nostra licentia audire Confessiones Secularium; & ita innouandas constitutiones Synodales alias editas à nostris Prædecessoribus, & quatenus opus sit, de novo confirmandas decernimus.

Quartum Decretum.

QVIA ex dispositione Sacrорū Canonū statutum est neminem posse baptizari Domi, exceptis filijs Regum; tamen cum inoluerit abusus in nostra Ciuitate, & Diocesi, quod à Parochis, vel ab alijs Sacerdotibus curā animarū habentibus baptizandi domi: Ideo ad tollendos præfatos abusus, mādamus sub poena ducatorum centum, locis pijs, applicandis, & in subsidium suspensionis à diuinis, vt nullus Parochus, vel Sacerdos audeat domi baptizare, nisi in articulo, aut periculo mortis.

Quintum Decretum.

EX constitutionibus nostrorum Prædecessorum statutum est prouilos de beneficijs, confratantijs nuncupatis, debere residere in nostra Ciuitate, vel Diocesi, ad hoc, vt munus eisdem incumbens possiat per se ipsos adimplere: Igitur ijsdem constitutionibus inherendo, statuimus, quod si vltra Annum, absque nostra licentia in scriptis ab-
fuc-

fuerint, primum per Edictum cōstanti, deinde, si non cōparuerint, ijdem contratantijs priuandi erunt; Reiectoque abusu non residendi, & per alios inferuendi, innouatis cōstitutionibus à predictis mādamus etiā Cellerarijs, ne partē distribuāt, vel faciat dictis confratribus absentibus, sub poena ducatorū sex locis pijs, toties, quoties. Exceptis ijs, quibus ex priuilegio Apostolico concessum est, per alios inferuire, vel alias legitimè impeditis.

Sextum Decretum.

ET si à nostris Prædecessoribus in alijs Synodis Dioce- sanis cautum sit, neminem finito Anno Cellaria-
tus posse iterum immediatē eligi, seu confirmari absque nostra in scriptis licētia, & sic ab omnibus Ecclesijs, & col-
legijs sub pœnis nullitatis electionis debere obseruari: Id-
que volumus omnino seruari, et in nostra Cathedrali tā à
RR. Canonicis, quam ab Hebdomadarijs, & Mansionarijs,
eiusdem, sub iam dictis pœnis, & alijs nostro arbitrio re-
seruatis.

Septimum Decretum.

NVlli Rectori, seu Parocho liceat cadavera tradere Ecclesiasticæ sepulturæ, nisi in Ecclesia, in qua fuit à defunctis electa, seruata forma aliarum Constitutionum Synodalium à nostris Prædecessoribus emanatarum, sub pœna centum librarum cerz in casu contrauentionis, nisi reuelante Ecclesia electa, & ex aliqua legitima causa à no- stra Curia approbanda, talis recusatio, seu oppositio ad- mittatur, & tunc nihil praeter Iura parochialia ab eisdem exigatur, sub eisdem pœnis; Vnde prefatas Constitutiones innouadas, & quatenus opus sit cōfirmādas decernimus.

Octauum Decretum.

DEcreta alias edita in præcedentibus Synodis à No-
bis, vel Prædecessoribus nostris circa modum ser-
uandum in funeribus fidelium associandis, eorum dumque corporibus piē sepellendis, præfertim ne id fiat in quadri-
gis, seu Curribus, vel sedibus gestatorijs; alioq; quovis mo-
do

do, non visitato ab Ecclesia; & absque interuentu Parochi, siue absq; funeralibus de nouo quatenus opus sit, renouamus, & mandamus inuiolabiliter obseruari, sub poenis in cisdē Decretis cōtētis alijsque nostro Arbitrio reseruatis.

Nonum Decretum.

E Leæmosina, quæ ob funus datur, non in itinere, vel populo spectante, sed in loco separato, & remoto per actis exequijs, iuxta alias Constitutiones Synodales à nostris Prædecessoribus emanatas à Cellerario distribuatur, quas Constitutiones, hoc nostro Decreto roboramus, & innouamus Præcipientes ne de diuisione facienda in itinere aliquo modo disceptetur, sub poena ducatorum sex, alijsq; nostro arbitrio referuatis.

Decimum Decretum.

In super sub poena priuationis ab officio, & beneficio prohibemus, ne quis confrater, aut portionarius, vel Clericus, seu Diaconus locet, aut conducat ad quodcumq; tempus, etiā breue Fratantias, vel Diaconatus pro sepeliendis, vel associandis mortuis, vel quod etiam ius sepulturæ vocant, decernentes huiusmodi illicitos locationis, & conductionis contractus, nullos, irritos, & inanes esse: pecunias propterea solutas, & soluendas applicandas esse in reparationem, vel necessitatem Ecclesie Parochialis, vel alias arbitrio nostro, Innotantes, & confirmantes quatenus opus sit Constitutiones à nostris Prædecessoribus, super his emanatas.

Vndeциimum Decretum.

R Ectores, vel Sacristæ Ecclesiarum, vel Cappellarum nostræ Ciuitatis, vel Diœcesis, nullo modo admittat Cappellanos ordinarios, vel extraordinarios pro celebratione missarū absq; nostra licētia in scriptis obtenta, sub pena libraruī cētu ceræ laboratae, & in subsidiū suspēsionis à diuinis: Idēq; intelligatur de Magistris, seu Gubernatoribus quarūvis Ecclesiarū, vel Cappellarū, sub pena Interdicti ipso facto incurrienda, quod ad eorū Ecclesias, Cappellas,

Ias, seu Oratoria, & sic Constitutiones Synodales nostrorum
Prædecessorum renouantes obseruari mandamus.

Duodecimum Decretum.

Quoniam ex tempore immemorabili nostræ Ecclesiæ
Metropolitanæ solui debet ius Cathedraticum, seu
Synodaticum, quod Pastor bonus nuncupatur tam à Pa-
rochis nostræ Ciuitatis, vel Dioecesis, alijsque Sacerdoti-
bus, qui seruitijs Ecclesiarum pro Cappellanis Ordinarijs,
vel extraordinarijs, & missas cum stipendio celebrant, &
iuxta dictam consuetudinem prima Dominica Maij, quæ
olim Synodus S. Ianuarij nuncupabatur, à prædictis omni-
bus soluedū esse decernimus sub pena dupli, & in subsidiū
Suspēsionis à diuinis; exceptis ijs, qui à sede Apostolica, vel
à nostris Prædecessoribus à dicto onere hactenus exempti
reperiuntur, eorumdem Prædecessorum nostrorum Con-
stitutiones in hac parte innouamus, & quatenus opus sit
confirmamus.

Decimum tertium Decretum.

Præsenti Decreto innouamus statutum Sacrorum Ca-
nonum, ac nouissime Sacri Concilij Tridētini, quo de-
cernitur, Reliquias sanctorum nullo modo posse exponi à
Populo, venerandas etiam in Ecclesijs exemptis, nisi à no-
bis, vel à nostra Curia primum recognitas, & approbatas,
sub pena Interdicti, etiam quò ad Ecclesias exemptas: imò
contra inobedientes, procedetur ad alias penas nostro ar-
bitrio reseruatas.

Decimum Quartum Decretum.

Clerici in minoribus Ordinib[us] constituti, qui post
promotionem, habitum abiecerunt, vel vxorem vni-
cam, & virginem duxerunt, vel militiæ adscripti actu in-
seruerunt, absque nostra licentia habitum Clericalem
modo nullo iterum reassumant, sub pena Carceris, alijsq;
nostro arbitrio reseruatis. Non tamen intendimus per hoc
declarare, de facto reassumentium priuilegijs, quæ forte il-
lis competunt, in aliquo derogare.

De-

Decimum Quintum Decretum.

CVM ex nostris Constitutionibus cautum sit, Apocast personis Ecclesiasticis directas banchis, non exce dentes summam ducatorum quinquaginta debere habere executionem paratam. At quia aliqui contra dictam constitutionem prætendunt diuidere maiorem quantitatem debitam per apocas in petitione, ad hoc ut sit locus executioni, paratæ. Nos ad recidendas lites, & ad evitan das fraudes, declaramus in casu solutionis factæ pro refiduo, non tamen excedente summam ducatorum quinquaginta debere habere exequutionem paratam, non autem pro diuisione facienda à creditore; & ita declaramus, & obseruandum mandamus, & quatenus opus sit nostras Constitutiones Synodales confirmamus.

Decretum Decimum Sextum.

EX Decretis Sacrorum Canonum Sancitum est, vestes Sacras pro cultu diuino, & Sacrificio Missæ destinatas, debere deseruire tantum pro constitutis in Ordinibus sacris; cumque Percrebuerit abusus, ut illis, etiam Clerici in Ecclesijs pro functionibus sacris vteantur; Ideo ad tollendos præfatos abusus, mandamus in posterum Sacristis, vel alijs Rectoribus, seu Præfectis Ecclesiarum, sub pena ducatorum sex, alijsq; nostro arbitrio, ne permittant dictos Clericos talibus vestibus sacrīs vti in Ecclesijs pro functionibus Ecclesiasticis; & sub eadem pena præcipimus, ne dicti Clerici illis vtantur, alijsq; penis nostro arbitrio referuantur.

De Vita, & Honestate Monialium.

Compendiosa Institutione.

CVM Mulier Innupta, & Virgo (vt inquit Apostolus) cogitet, quæ Domini sunt, vestit sancta corpor e, & spiritu; Sanctimoniales quæ ipsius Domini nostri Iesu Christi peculiares sponte sunt, nihil pre-

pter spōsū diligere, vel cogitare, nec in rebus vllis, nisi in eo cunctas delicias collocare debent. Hinc est quod nos nonnulla, quę in ipsarū Sanctimonialiū Visitatione, & reformatione Monasteriorum curanda, & Prouidenda Anima duerimus, nunc pro earū honestate, & Sanctitate custodienda, duximus memoranda, & obseruanda.

Primo.

Non primis ut suę Professionis, votorum, ac spōsionis semper meminerint, ut omnem occasionē, ne primam fidem Christo dilecto ipsarum Sponso prēstitam, irritam faciat habentes damnationem; sed Pudicitiam, quam Deo voverunt illibatam, integerrimatię conseruent, nullas noxias, aut obſcenas cogitationes admicant; Ne Dei Numen, quod vbiq; prēsens est, Angelosque earum Custodes offendant; Scientes quod oculi Domini contemplantur bonos, & malos.

Secundo.

Deinde Abbatissis, Priorissis earumq; Superioribus omnem reverentiam, & obedientiā prompte exhibant, & ad nutum parcent, nec illarum mandatis duras, difficiles, aut morosas se prēstent.

Tertio.

Sacramenta frēquentent, & in Choro sollicitas, & deuotas tam in Nocturnis Vigilijs, quam in alijs diuinis horis decantandis, se gerant, & in orationē frēquentes, non remisse, sed feruentes meditationibus, sacrorum librorum lectioni vacent, & nullos libros vanos legant; Sperent, Inquit ille, in Deum, Instent in orationibus, & obsecrationibus die, ac nocte.

Quarto.

Manibus suis (ut eas tentator, semper aliquid facientes inueniat occupatas, operentur) sed ut opera seria, & vtilia, non vana, vel indecentia, aut patrum honesta, faciant, construant, ac acū laborent, non Avarę, nec cupide nec turpē lucrum ſectantes.

Decimum Quintum Decretum.

CVM ex nostris Constitutionibus cautum sit, Apocast personis Ecclesiasticis directas banchis, non excēdentes summam ducatorum quinquaginta debere habere executionem paratam. At quia aliqui contra dictam constitutionem prætendunt diuidere maiorem quantitatem debitam per apocas in petitione, ad hoc ut sit locus executioni, paratæ. Nos ad recidendas lites, & ad evitandas fraudes, declaramus in casu solutionis factæ pro residuo, non tamen excedente summam ducatorum quinquaginta debere habere exequitionem paratam, non autem pro diuisione facienda à creditore; & ita declaramus, & obseruandum mandamus, & quatenus opus sit nostras Constitutiones Synodales confirmamus.

Decretum Decimum Sextum.

EX Decretis Sacrorum Canonum Sancitum est, vestes Sacras pro cultu diuino, & Sacrificio Missæ destinatas, debere deseruire tantum pro constitutis in Ordinibus sacris; cumque Percrebuerit abusus, ut illis, etiam Clerici in Ecclesijs pro functionibus sacrīs vtantur; Ideo ad tollendos præfatos abusus, mandamus in posterum Sacristis, vel alijs Rectoribus, seu Præfectis Ecclesiarum, sub pena ducatorum sex, alijsq; nostro arbitrio, ne permittant dictos Clericos talibus vestibus sacrīs vei in Ecclesijs pro functionibus Ecclesiasticis, & sub eadem pena præcipimus, ne dicti Clerici illis vtantur, alijsq; penis nostro arbitrio reseruantur.

De Vita, & Honestate Monialium.

Compendiosa Instituio.

CVM Mulier Inupta, & Virgo (ut inquit Apostolus) cogitet, quæ Domini sunt, ut sit sancta corpore, & spiritu; Sanctimoniales quæ ipsius Domini nostri Iesu Christi peculiares sponte sunt, nihil pre-

pter spōsū diligere, vel cogitare, nec in rebus vllis, nisi in eo cunctas delicias collocare debent. Hinc est quod nos nonnulla, quę in ipsarū Sanctimonialiū Visitatione, & reformatione Monasteriorum curanda, & Prouidenda Anima duerimus, nunc pro earū honestate, & Sanctitate custodienda, duximus memoranda, & obseruanda.

Primo.

In primis ut suę Professionis, votorum, ac spōsionis semper meminerint, vt omnem occasionē, ne primam fidem Christo dilecto ipsarum Sponso prēstitam, irritam faciat habentes damnationem; sed Pudicitiam, quam Deo voverunt illibatam, integerrimatię conseruent, nullas noxias, aut obſcenas cogitationes admicant; Ne Dei Numen, quod vbiq; p̄fens est, Angelosque earum Custodes offendant; Scientes quod oculi Domini contemplantur bonos, & malos.

Secundo.

Deinde Abbatissis, Priorissis earumq; Superioribus omnem reverentiam, & obedientiā prompte exhibeant, & ad nutum pareant, nec illarum mandatis duras, difficiles, aut morosas se prēstent.

Tertio.

Sacramenta frēquentent, & in Choro sollicitas, & deuotas tam in Nocturnis Vigilijs, quam in alijs diuinis horis decantandis, se gerant, & in orationē frēquentes, non temidae, sed feruentes meditationibus, sacrorum librorum lectioni vident, & nullos libros vanos legant; Sperent, Inquit ille, in Deum, Instent in orationibus, & obsecrationibus die, ac nocte.

Quarto.

Manibus suis (vt eas tentator, semper aliquid facientes inueniat occupatas, operentur) sed ut opera seria, & utilia, non vana, vel indecentia, aut patrum honesta, faciant, construant, ac acū laborent, non Avarę, nec cupide nec turpē lucrum ſectantes.

Quintus.

Humble, & deuotissimae mulieris, & quae non
nec querulas, non contentiosas, sed mites patien-
tes, obedientes, placidas, ac compositis moribus omnibus
preferant.

Sexto.

Murmurations, susurrations, Detractiones, Cacchi-
nos vitent nā Reliquas mulieres; Apostolus docet,
pudicas, non detrahentes sobrias, & fideles in omnibus
esse oportere.

Septimo.

Et ipsarū modestia omnibus nota sit, ab omni fuso,
& corporis ornatū Capillorū, & capitī concinnita-
te, & curioso habitū, delicatis vestibus, carū elegantia, que
nec etiā seculares mulieres decet, Iuxta Apostolicā insti-
tutionē, nec non in verecundo gestū, odoribus, vnguentis,
& speculis abstineant, sed Soli Deo, cui se desponderunt
placere, studēant in iphis, & proximi charitate perleue-
rantes.

Octavo.

Cellas semper apertas, & Paupertati, quam Professe
sunt, consentaneas cum Christi, & Sanctorum Im-
ginibus, nō topiario opere fabricatas, cęlatas, aut deaura-
tas, non sericeis, non tapetibus paratas, non vanis picturis,
non impuris, aut profanis hominum Imaginibus, vel alias
Indecentur ornatas, nec inanem, Inutilē, aut super-
flua suppelletilem habeant, ut exerior cultus per om̄
nia interiori respondeat.

Nono.

Nihil omnino proprij vñquam retineant, sed omnem
proprietatem velut abominationem exhortrēant, nec
aliquid emere, vel vendere absque earum Monasterij Su-
perioris licentia, audeant, sive præsumant.

De-

Dicimo.

Spectas Conuersationes, & secrētas confabulationes caueant, nec sint otiosæ, verbosæ, curiosæ loquentes quæ non oportet; Cum nullo, etiam coniuncto, sine suæ Abbatissæ, seu Priorissæ licentia, audient miscere sermones, & hos nisi in Rota, vel ante Crates, seu Cancellos ferreos, vel abductu, vultu dimisso, ut honestæ, ac humiles in collo, quijs appareant, prælente præfata Abbatissa, seu Priorissa, aut Rotarijs, seu alijs ad id deputatis, & tunc nullo modo Porta, seu foribus Monasterij semi apercis.

Dicimo Primo.

Aud earum colloquium præter Patentes, germanos Fratres, & sorores, neminem sine nostra, seu nostri Vicarij Monialium licentia, in scriptis obtenta admittant; nec aliquem intra claustra, sine licentia, etiam, in scriptis, in casu necessitatis tantum coacedenda, & tunc, non nisi cum Monialium deputatarum comitatu nullatenus introducant: nulli etiam honestæ personæ, nisi manifesta, & rationabili causa intercedente, & tunc cum Superioris licentia ingressus, vel accessus pateat ad easdem,

Dicimo Secundo.

Et tanto minus ipsæ de Monasterio ex quacumque causa exire, nec alia Monasteria, vel domus circumire, neque per suorum, vel alienas cedes circumcursare, præsumat, sed perpetuam, Inuiolatamque seruit clausuram, vt per Bonifacij octavi Innoquatam Constitutionem, & Sacri Concilij Tridentini decreta statutum est, scientes universas, & singulas Móniales, cuiuscumque Religionis sunt, vel ordinis, in quibuslibet mundi partibus existentes, sibi perpetua debere manere clausura, nullique ipsarum in Religione tacite, vel expressè Professæ, quacumque ratione, & cœa cœla concedi posse facultatem è Monasterijs huiusmodi egrediendi, nisi in casibus contentis in constitutione felicis Recordationis Pij V. quæ Incipit Decori. &c.

Decimo Tertio.

NVila Monialis Connuersa, Nouitia, & alia quæcumq;
mulier in Monasterijs claustralibus degeat, Catel-
os, cu i uscumq; generis retineat, seu apud se habeat, & si
quæ ad præsens acto illos teneat omnino dimictere tenea-
tur, sub pena excommunicationis ipso facto incurrenda,
nabis reseruata.

Decimo Quarto.

HAbitus seculares viriles, seu mulieres, etiam ad
Animi relaxationem, vel tempore carnis priuij
(cum dissolutio sit potius Ecclesiastice disciplinæ) nun-
quam induat, nec comedias, Fabulæ, Rappresentationes,
seu quaslibet actiones seculares representent; sub pena ex-
communicationis ipso facto Incurrenda, nec cantus figu-
ratos, sub pena Interdicti earumdē Ecclesiarū admittant,
sed ab omnibus denique Iudis, seu locis vanis abstineant.

Decimo Quinto.

NEc Confessoribus tam ordinarijs, quam etiam ex-
traordinarijs munera, vel alia dona mittantur; ab ip-
sorum singulis, sed tantum à Priorissa, seu Abbatissa per-
mittatur ad eosdem Cōfessores, sub pena ipso facto incur-
renda reuocationis facultatis audiendi Confessiones Mo-
nialium, nec etiā prætextu Missarum celebrandarum, quæ
non possit excedere ; elemosinam duorum carolenorum
pro qualibet Missa.

Decimo Sexto.

CVm alias nostro Particulari Edicto prohibitum sit, sub
pena excommunicationis latæ sententiæ ipso facto
Incurrenda, vt nulla Monialis, aliae mulier degens in
Monasterio claustrali admittat in eius domo, siue cella no-
uitiæ, vel educandam ad pernoctandum, id etiam præsen-
ti Constitutione Synodali statuēdum esse duximus, exceptis ijs, quæ à sancta Sede Apostolica obtinuerint licentia,

Decimo Septimo.

DEnique Iuxta Apostolum. Inreprehensibiles sint ; & tanquam Dei Omnipotentis seruicio, se mancipatas agnoscant, dignaque cum virginibus prudentibus, & vigilantibus accensas lampades, & oleum habentibus in vasis suis, eterno sponso occurrere, & cum eo ad nuptias semperternæ illius felicitatis Intrare, & quæ velut Purissimæ Virgines sequi Agnum quoque mereantur.

Decimo Octavo.

*De non retinendis, nec Custodiendis mulieribus Secularibus
in Monasterijs.*

Quoniam experientia, quæ est rerum magistra, Deprehendimus, cohabitationem, & consuetudinem secularium mulierum cum sacris virginibus, Sacrae virginali Pudicitia maxime perniciosa esse, & ex ea plurima, & grauia scandala in dies exoriri; statuimus, & ordinamus; ne de coctero quæcumque seculares mulieres cuiuscumque conditionis, aut nobilitatis existant, in Monasterijs, vel Conuentibus Monialium, seu sororum quorumcumque ordinum nobis subiectis, vel exceptis recipiantur, seu Admictantur in perpetuum, siue ad tempus, etiam breue, etiam sub pretextu sequestri lecuritatis, aut Custodij; sub pena Abbatissis, seu Perfectis, & Superioribus Monasteriorum predicatorum priuationis corundem officiorum, quod ad reliquas Moniales interdicti earundem Ecclesiarum; ultra alias penas à Iure inflictas, contra talis perpetrantes.

Decimo Nono.

Con alias nostro Edicto particulari prohibitū sit Monialibus, & Sacristis Monasteriorū nobis subiectorū, ut durante anno earundem officijs Sacristijs, non possint expēdere pro necessitate Sacristijs, pecuniā assignatā pro ea- rundē subuentione, nec eorū titulo donationis tā à Consanguincis, quā ab alijs extetis, etiā quod procuretur per-

ueniri ad manus Abbatissę, seu Alterius persone Ecclesie, sticę, vel secularis, ad hoc, vt possit postea deferuire pro v̄su Sacristię, sed tantū debeat expendere id quod assignatur ab Abbatissa pro seruitio, & v̄su Sacristię tantum, sub qua Prohibitione declaramus etiam comprehendendi, Donatiuum fieri solitum ab eisdem Sacristis in fine anni eccl̄iūm Sacristię, sub pena excommunicationis latę sententię nobis reseruatas, qua censura ligare volumus tam Moniales Sacristas, quam etiam Abbatissas contra facientes, prout in nostro Edicto, quod h̄ic nostrā Constitutione Synodali confirmamus, & inuiolabiliter obseruari mandamus.

Vigesimo.

Nulla Monialis in eadem domo, seu cubili aliam mulierem ad pernoctandum admittat, cum vnaqueque debeat habere propriam cellam, iuxta decreta Sacre Congregationis Regularium, & quando vnaqueque Monialis ob Angustiam habitationis, non potest habere propriam cellam, tuncad minus debeat esse tres in eadem cella.

Nec Abbatissa, seu Priorissa cuiuscumque Monasterij ultra annum nouitiam à die suscep̄ti habitus in Monasterio degere permittat, sed statim dicta nouitia tenetur Professione emictere, sinito anno Nouitiatus; expleto demū decimo sexto anno ætatis, vel illam ē Monasterio expellere, Iuxta Decreta Sacrae Congregationis sub pena priuationis officij quō ad Abbatissam, & ita etiā quō ad educandas obseruandum statuimus adeo, vt statim completo vigesimo quinto anno expellatur.

Nec masculos, vel feminā cuiuscumque etatis ad Ingressum clausurę cuiuscumque Conditionis admittatur sub pena quō ad admittentes excommunicationis ipso facto Inchirrenda nobis reseruata.

Nec educandæ, vel Moniales, ultra duas Sorores, ad habitum sufficiēdum admittantur etiā ex causa educationis, absque licentia Sedis Apostolicę, & tunc cum priuatione vocis actiūę, & passiūę, & cum dote duplicitate, alijs que

quæ conditionibus in dictis licentij apponi solitis.

Cumque inconueniens sit in Monasterijs nobis subiectis, ut nec à Monialibus, nec à Cōuersis sub p̄textu quod sint exterē, Consanguineis, vel alijs accendentibus ad illas visitandas, in cratibus parare comedabilia, cum magno scādalo; idq; alias sub nostro particulari prohibimus Edicto, sub pena carceris per mensem, ac etiam per duos menses non accessus ad crates; Propterea illud confirmamus, & extendi volumus etiam ad Moniales, sub eisdem pēnis, alijsque nostro arbitrio reseruatis.

Ita etiā, quod nec possint alloqui, nec cum Fēminis, nec masculis in Portello nisi fuerit consanguineus, vel affinis in primo, vel secundo gradu, sub pena excommunicationis ipso facto incurrenda, licet nostro Edicto prohibuerimus nunc prēsenti Constitutione Synodali illud confirmamus.

Sicut etiam ad Crates Monialium prohibuimus Cantus, vel sonos sub pena Excommunicationis ipso facto incurrenda Nobis reseruata, ad quam pœnam volumus incurrire etiam Abbatissam, vel Priorissam admittentes Moniales ad p̄fatos Cantus, & sonos ad dictas Crates ideoque hac nostra Synodali Constitutione iam dictas prohibiciones Confirmamus.

A. Cardinalis Philamarinus Archicp. Neap:

Supradicta decreta concordant cum originalibus, ideo
possunt imprimi: Datum Neap. die 20. Martij 1650.

Aloysius de Ianuario Can. dep. & Fisci Patronus
Curia Archiepiscopal Neap.

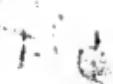
527019

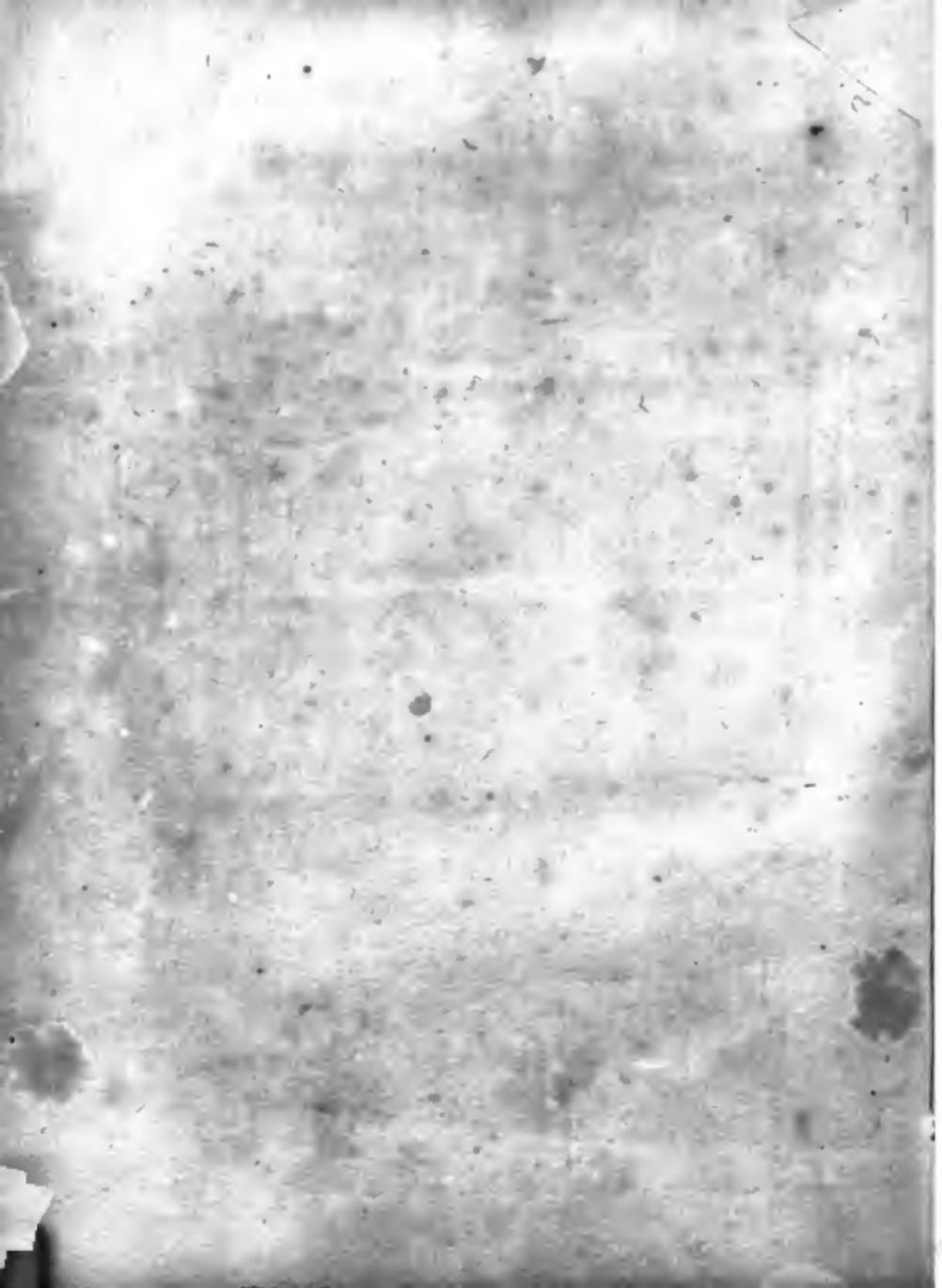
527019

“*It is the first time in my life that I have been so deeply moved by a speech.*”

On the 1st of January 1888, the following were appointed:

For more information about the study, contact Dr. Michael J. Krieger at (410) 328-3299 or via e-mail at krieger@jhu.edu.

izquierdo Gadea

B
Vittor

R
VII

1
N